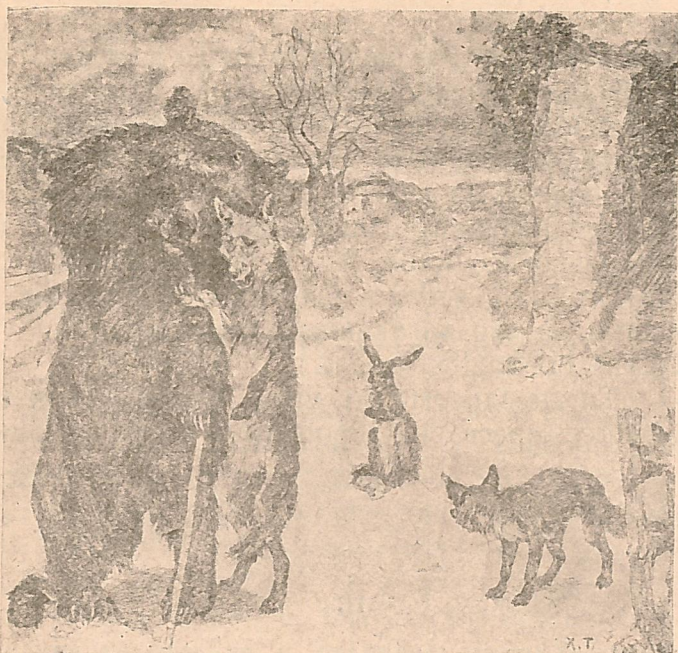

Зайчето се доближило ласкателно до вълка, като че ли искало да каже: „Чичо, кажи да дойда и азъ!“ И почнало да го милва по лицето.

— „И зайчето ще дойде!“ отсидилъ вълкътъ.

— „Ами като какви ще се прѣдставимъ?“ попитала мечката.

— „Лесна работа“, отвърналъ вълкътъ, „ще идемъ като пѣвци, ще веселимъ хората“.

II.

Тѣ тѣ се наговорили и се приготвили за пжть: всѣки почистилъ кожуха си—на панаиръ ходи ли се мръсенъ?

Тѣ не се рѣшили посрѣдъ бѣлъ день да влѣзатъ въ града. И почакали, додѣто се свечерило. Дошли тѣ накрай града и се спрѣли прѣдъ една кръчма. Кръчмарътъ току-що билъ заклалъ свиня и миришело на печено.

Вълкътъ казалъ:

— „Да влѣземъ вътрѣ и се навечеряме. — Кой ни познава?“